

Végleg elment Csatári Bálint

Jóbarátot, az Alföld nagy ismerőjét, kiváló pedagógust, nagyműveltségű és széles látókörű földrajztudóst, a magyarországi régiókutatás jeles képviselőjét, remek tollú szerzőt, és nem utolsósorban a *Geográfus Hírlevél* jeles támogatóját veszítettünk. Igazi JÓ EMBERT, amilyen ritkán születik a mai világba.

Személyesen valamikor jó negyed évszázada ismertem meg, amikor az alföldi kutakkal és a tanyavilág vízellátásával kapcsolatos adatokat és mérési eredményeket kerestem (akkor még nem létezett internet). Mezősi Gábor tanszékvezető hívta fel a figyelmemet, hogy a szomszédban levő Gazdasági Földrajzi Tanszéken, a mi emeletünkön (akkor még a harmadik szinten tanyáztunk) keressem meg Csatári Bálint tanár urat, ugyanis őtőle gyakorlatilag mindent, a tanyavilággal és az alföldi régióval kapcsolatos információt beszerezhetek. Kétkeltem a XX. századi polihistorok létében, de már az első találkozás a Tanár Úrral lenyűgöző volt. Nemcsak mindent tudott, hanem szemléletesen elmagyarázott, s mindezt kiváló humorral fűszerezte. Személye, közvetlensége, empátiája, segítőkészsége elvarázsolt.

Geográfusként a vidék és a régiók tanulmányozásába mélyedt, és a nagy elődök – Tessedik Sámuel, Mendöl Tibor, Erdei Ferenc, Kaán Károly, Enyedi György, Beluszky Pál – által megszabott cél, a vidék felemelkedése érdekében tevékenykedett. Ezt tartotta szem előtt, amikor kezdeményezte az Alföldi Tudományos Intézet létrehozását. Talán ez intézet megalapítása képezte tevékenységének legnagyobb sikerét.

Megismerkedésünktől kezdve, ha nem is sűrűn, de tartottuk a kapcsolatot, szerdánként, amikor az egyetemen oktatót, átlátogattam hozzá, majd miután elkerültem Szegedről interneten és telefonon értekeztünk. Ritkábban, de személyesen is találkoztunk Budapesten, majd Kecskeméten.

Amióta elindult a *Geográfus Hírlevél*, állandó szerzője lett az internetes kiadványnak, másfél tucatnál is több cikket – könyvismertetőt, konferencia-beszámolót, előadás-szöveget, reflexiókat, korreferátumot – közölt.

Az egyik volt diákja szerint „az egész túlsó tanszékről számomra az egyetlen hiteles geográfus Csatári tanár úr volt.”

Szeptember 13-án a következő levelet kaptam drótpostán tőle: „Reméljük, hogy összeszedem magam, és ennek reményében öllelek: Bálint”. Sajnos, rá négy napra szegényebbek lettünk, Bálint bátyó végleg megtért a Teremtőhöz. Legyen lelke bekötve az élők kötelékébe!

Gécsi Róbert, Kolozsvár – Budapest